

GOIGS EN LLAOR

SANT MIQUEL

FILL I
DE LA CIUTAT

Puix al Cel porteu corona
dels serafins del Senyor.

*Miquel, Serafi d'Ausona,
inflameu el nostre cor.*

Terra hermosa vigatana,
quin tresor t'envia el Cel,
deixant ploure en eixa Plana
de l'amor el pur estel;
un arcàngel nom li dóna,
Jesucrist, tot son amor.

Tan bon punt al món entràreu
en volíeu ja sortir,
i al Montseny li demanàreu
una cova per morir;
com l'amor us esperona,
camineu amb gran ardor.

Vostre pare afligidíssim
us trobà plorós i trist:
- Doncs què plores fill caríssim?
- la Passió de Jesucrist. -
Vostre cor al seu consona,
vostre plor, amb el seu plor.

El lliri de la innocència
Vós d'espines rodegeu;
quan frissós de penitència
sobre uns ars us revolqueu.
En eix pla sempre brotona
lliri blau i floridor.

V). *Ora pro nobis Sancte Michael.*

OREMUS: *Misericors Deus qui Sanctum Michaelem Confessorem tuum, morum innocentia et mirabili charitate praestare voluisti, concede quaremus, ut ejus intercessione a vitiis liberati et igne tui amoris succensi, ad te pervenire ineamur. Per Christum Dominum nostrum. R). Amen.*

TORNADA

Puix al cel por-feu ce-ro-na dels se-ra-fins del Se-nyor: Mi-quel, se-ra-fi d'Au-so-na, in-fla-meu el nos-tre cor.

ESTROFA

Ter-ra her-mo-sa vi-ga-ta-na, quin tre-sor t'en-via a el cel, dei-xant plou-re enei-xa Pla-na de l'a-mor el pur es-tel; un ar-càn-gel nom li dó-na, Je-su-crist, tot son a-mor.

DEL GLORIÓS

DELS SANTS

PATRÓ
DE VIC

Era d'àngel sa puresa,
son amor de serafi,
sa divina sabiesa,
té aleteig de querubí;
d'aquest món ni se n'adona,
ja estadant d'altre millor.

En dolç èxtasi hi vola
de la Glòria oïnt el nom,
i en els aires s'enarbola
com en ales d'un colom;
es transporta en cada trona,
cada altar li és un tabor.

Com si la blava cortina
s'entreobris damunt son front,
veia l'Essència divina
com no es veu aci en el món;
de son cor les claus li dóna
Jesucrist Nostre Senyor.

En l'incendi que l'eleva
un cor nou demana a Déu,
Jesucrist el cor es lleva
i el canvia amb el cor seu;
com el peix dintre de l'ona
es rabeja en mar d'amor.

Els amors de què vivia
dolça mort li varen dar,
quan de Crist els anys tenia
a la Glòria amb Ell volà;
Déu us posa en sa corona
com robí engastat d'or.

R). *Ut digni efficiamur amore Christi.*

LLETRA DE JACINT VERDAGUER, prev.
MÚSICA DE LLUÍS ROMEU, pvre.

Edició dels AMICS DELS GOIGS DE VIC
Quart Centenari del Naixement de Sant Miquel dels Sants
5 de juliol de 1992

Amb motiu de la beatificació de Miquel Argemir i Mitjà, l'any 1779 aparegueren els primers goigs com a materialització de l'arrel popular que agafà de seguida la devoció del nou beat.

Fins avui, coneixem trenta-vuit edicions de goigs dedicats a sant Miquel dels Sants, disset en castellà i vint-i-una en llengua catalana. Els textos, però, no passen de ser tres de castellans, que s'ajusten més al model conegut com a alabança al sant, i quatre de catalans, un d'ells adaptació d'un dels textos castellans, i els altres tres, originals.

De tots els textos, el dels goigs escrits per Jacint Verdaguer, amb música de Mn. Lluís Romeu, ha esdevingut clàssic i avui és el més conegut.

Amb aquesta edició, s'ha volgut honorar el sant en l'avinentsa del quart centenari del seu naixement. La imatge que encapçala els goigs és un dibuix inèdit de Llucià Costa, un dels artistes vigatans que més ha prodigat representacions iconogràfiques del patró de la ciutat de Vic. L'orla és del seu nebot Miquel dels Sants Costa i de Lluís Bres. D'aquesta edició, se n'ha fet un tiratge normal de 1.500 exemplars i un d'especial de 100 exemplars numerats i acolorits a mà.